Чорна чаша наповнена вщерть,
і воістину нас небагато, —
що ж сорочку, пошиту на смерть,
одягаєш на свято?

Перевідано друзів і рід…
сатаніють в кишені дукати —
ти виходиш у світ із воріт
воріженька свойого шукати,

щоби ніч празникову оцю
з ним удвох протинятись шинками
й наостанок шматками свинцю
обмінятись, немов крашанками…